

Liam 16
Niall 82
Harry 146
Zayn 212
Louis 272
kapela 334





Ívód



V kapele One Direction se toho pořád děje tolik, že máme sotva čas vůbec si vydechnout. Bylo tomu tak už od časů X Factoru a je tomu tak i teď. Všechno běží tak rychle, že může být těžké si to srovnat v hlavě nebo to všechno alespoň vstřebat. Dokonce i teď, když píšeme tuto knížku a hrajeme na prvních koncertech našeho světového turné, je pořád těžké vnímat všechno, co se děje kolem. Psaní této knížky nám všem umožnilo dát si chvílku pauzu, zamyslet se nad věcmi, které se staly, ohlédnout se a konečně si to doopravdy užít. A protože se pořád děje spousta nových věcí, zdá se nám, že máme hodně toho, o čem chceme mluvit.

To, že naši fanoušci byli pro náš úspěch od prvního dne naprosto stěžejní, se odráží v celé řadě dalších souvislostí. Všichni víme, že bez vašeho zapojení na sociálních sítích by mohlo být s naší kapelou všechno jinak. Dalším zásadním důsledkem je, že všichni naši fanoušci znají v podstatě každý detail z našich životů – co zrovna děláme ten který den, s kým se setkáváme, kde právě nahráváme nebo kam jedem hrát. Zkrátka všechno možné, a to okamžitě. Víte také všechno o tom, jak jsme se dali dohromady. Předchozí knížky, tisíce interview v časopisech a v rádiu, televizní pořady, dokumenty – nebo dokonce náš vlastní film – tady všude se dozvíte náš příběh. Víte toho o nás už tolik – kdy jsme se narodili, kolik máme sourozenců, kde a s kým jsme nahrávali, kdy jsme hráli na turné, jak si naše písničky stály v hitparádách... zkrátka všechny konkrétní detaily o tom, co to je One Direction. V určitém smyslu je tedy dost těžké napsat knížku, ze které se můžete ještě dozvědět něco nového či objevného.

Ze všech těchto důvodů jsme nechtěli, aby tato knížka obsahovala seznam všech cen, které jsme dostali, každého kon-

certu, který jsme odehráli, nebo každého umístění v žebříčcích a statistikách v naší kariéře. To by nemělo smysl. Místo toho jsme se snažili vysvětlit naše pocity. Chtěli bychom se s vámi podělit o to, jak jsme se v těch situacích cítili a co se nám v daném momentě honilo hlavou. Rádi bychom se trochu roze-psali o tom, jak každý z kluků prožíval svoje dobrodružství uvnitř bláznivého světa One Direction. Liam se často do-slechne o kapele nějaké novinky a nestačí se divit: „No není to šílený?!“ Takhle opravdu vždycky reaguje. Takže doufáme, že tahle knížka vám aspoň trochu přiblíží to, jak my všichni reagujeme na události, které utvářejí život uvnitř One Direction.


Snažili jsme se také upřímně popsat naše pocity, takže když se nám něco nedařilo, taky jsme to narovinu napsali. Naštěstí je One Direction kapela, která dosáhla mnohých úspěchů, to ale neznamená, že čas od času to pro někoho z nás není docela těžké. To platí především na turné, když jsme tisíce mil daleko od domova a někdy nemáme i několik týdnů možnost vrátit se k našim rodinám a přátelům, kteří nás fantasticky podporují. To pak může být náročné – a bylo by směšné tvrdit, že ne. One Direction nejsou jakási dokonalá popová bublina. Občas se pohádáme. Věci nejdou vždycky podle plánu. To, že jsme ve One Direction, nám ale přineslo do života tolik pozitivních věcí, že můžeme mít jedině pocit štěstí a vděku za všechny příležitosti, které nám kapela dala.

Kapelu jsme zakládali se značně naivním a skrz naskrz nevinným pohledem na hudební branži – i na život jako takový. Za to se ale nebudeme omlouvat. Byli jsme prostě parta kluků, kteří si mysleli, že by bylo fajn stát ve frontě na slavnou televizní show a že pak se uvidí, co bude dál. Když se ohlédneme zpět, tahle naivita nám nakonec pomohla překonat ty

naprosto šílené první měsíce kapely. Prostě jsme se vrhali do všeho, co se před námi právě vynořilo, a zdálo se, že naše energie se líbí a je populární. Harry o této naivitě otevřeně hovoří z pozice nejmladšího člena One Direction a je to něco, za čím se můžeme ohlédnout všichni a vidět sami sebe.

Je jasné, že za těch pár uplynulých let jsme všichni nasbírali víc zkušeností se svou prací, také jsme ale dozráli a dospěli jako jednotlivci. Nedá se tedy říct, že jsme pořád stejní lidé jako ti bláznivě zapálení kluci, kteří tehdy v roce 2010 v televizi dostali svou šanci. Ale ani ty tisíce mil nalétaných kolem světa, stovky televizních a koncertních vystoupení nebo tisíce rozhovorů a fotek nikdy nebudou moct změnit, kdo opravdu jste. Zní to jako klasické popové klišé, ale je to tak. Jsme pořád stejní. Starší, moudřejší a – samozřejmě – bohatší o pár životních zkušeností, ale i tak jsme pořád stejní. Nebo si tak aspoň připadáme.

Jsme v ostrém světle reflektorů a to určitě pro nikoho z nás není problém, ale snažili jsme se vysvětlit, jaké to může být. Občas je to trochu nepříjemné, jindy to může přinést ty nejšílenější a neskutečně špičkové okamžiky. Dál v knížce Niall vysvětluje, proč si myslí, že je jedna z nejhorších celebrit na světě, a tak si do značné míry připadáme všichni. One Direction je beze sporu kapela s nemálo vysokým profilem a měli jsme to štěstí, že se nám podařilo prodat slušný počet desek, vstupenek a tak vůbec. To z nás ale ještě nedělá celebrity, ať už to slovo vlastně znamená cokoli. Nedělá to z nás něco víc, než je kdokoli jiný. Jasně, když vyrazíme ven, lidi nás můžou poznat, ale to je jen povrchní a nevyhnutelná součást naší práce. Nikdo z nás si nepřeje, aby se nám říkalo celebrity. Kdo by o něco takového stál?



Snažíme se udržet si co nejtěsnější vztah s našimi fanoušky. Někdy to může být těžší, než to bývalo dřív, ale všichni si dobře uvědomujeme tu obrovskou roli, kterou fanoušci sehráli v tom, že se kapela stala tak úspěšnou. Z této knížky poznáte, že nás stále dokola zaplavuje jedna ohromující emoce, a to údiv nad tím, co pro nás vy, naši fanoušci, děláte každický den. Je snadné být cynik a říct, že to nemyslíme vážně, nařknout nás, že posledních pár let žijeme uvnitř bubliny, takže s našimi fanoušky nemůžeme být v kontaktu. Podle nás je to ale nesmysl.

I když to kapela od těch pěti kluků, co se dostali do finálové trojice X Factoru, dotáhla až k hraní na stadionech po celém světě, jsme i dnes neustále ohromeni podporou, které se nám od našich fanoušků dostává. Projevuje se to všemi možnými způsoby, které se nám těžko vypočítávají – ať jsou to skvělé výsledky alb, lámání rekordů, tisíce lidí, které chodí na akce, jako jsou autogramiády, natáčení pořadu *Today* v New Yorku, nebo prostě jen na letiště nebo k hotelu, kde zrovna jsme, nebo úspěch našeho filmu. Seznam způsobů, jakými nám vy, naši fanoušci, vyjadřujete celou dobu podporu, nemá konce.

Naprostým vyvrcholením vašeho fandění One Direction pak bylo vyprodání našeho světového turné. Tohle turné je, zcela zjevně, největší sérií koncertů, jakou jsme kdy odehráli. Některé ze zastávek – nebo spíš vlastně všechny z nich – jsou jedním slovem monstrózní. I přesto jsme si v době, kdy tohle píšeme, a to i po odehrání několika z prvních koncertů v Jižní Americe, všichni všimli, že blízkost, kterou máme s našimi fanoušky, pořád existuje. Jakmile o tu blízkost přijdete, bude kapela v maléru. Pro nás to je, jako bychom si prostě všichni dali sraz a vyrazili spolu na parádní mejdan.



Vždycky jsme koncertovali o sto šest a živé hraní si ohromně užíváme. Platí to pro naše vlastní turné i pro vystoupení s jednou písničkou jako na olympiádě. V téhle knížce se také dozvíte, jak moc nám stále připadá neuvěřitelné, že na naše vlastní koncerty vyrazí tolik lidí. Zayn říká, že se mu točí hlava z toho, když vidí tolik tváří, a snaží se myslet na to, jak každý z těch lidí jel vlakem nebo autem, vzal si volno z práce, na všechno to úsilí, na tu energii, kterou diváci museli vynaložit, aby se dostali na koncert. To celkem vystihuje pocity nás všech. To, že patříme ke kapele, která prodává spoustu desek, ještě neznamená, že nás nezajímají naši fanoušci a to, co si myslí, co dělají a co cítí.

To je taky důvod, proč pro nás tolik znamenalo vydání *Midnight Memories* a proč pro nás bylo tak důležité, aby se ta deska líbila vám, našim fanouškům – protože jsme se tak moc ponořili do psaní těchto písniček, vložili jsme do nich hodně z našich myšlenek a pocitů, strašně jsme chtěli, aby vás ta deska doslova uvěznila, aby vás „dostala“. Byl to důkaz, že tu blízkost s našimi fanoušky pořád ještě máme. Skvělé písničky jsou strašně důležitou součástí naší kapely. Vlastně jsme zjistili, že místo toho, abychom každý rok byli One Direction stále vzdálenější, naše touha psát písničky a stále víc se umělecky podílet na hudbě nás naopak přitáhla ke kapele ještě víc.

Je vám určitě jasné, že k našemu příběhu neodmyslitelně patří taky spousta srandy a vzrušení. Nebudeme se tvářit, že One Direction je něco jiného než to naprosto nejskvělejší období našeho života. Patří k němu ale i celá spousta úplně jiných pocitů, které jsme si zažili, jako je zaskočenost, nedostatek sebevědomí, bezradnost, stesk po domově, smutek,

nervozita, tréma, nervy drásající nejistota... je toho tolik, čím jsme si spolu prošli! Jsou večery, kdy vám hlava padne na polštář a prostě nedokážete zpracovat všechno, co se kolem děje. Jak Louis několikrát opakuje ve své kapitole, nejlepší způsob, jak se s tím vypořádat, je prostě „jede se dál, jede se dál“, snažit se ve věcech moc nerýpat a prostě si tu jízdu užít. A že ta jízda stojí za to!

Až vyjde tahle knížka, pořád to bude ještě míň než čtyři roky od chvíle, kdy jsme všichni byli na konkurzu pro X Factor. Některým kapelám trvá tak dlouho, než vydají nové album. Většina lidí stráví víc času na střední škole. V mnoha ohledech to tedy není moc dlouhá doba. Na druhou stranu jsou ale ty konkurzy strašně daleko za námi. Možná proto, že v jednom dni One Direction je toho namačkáno tolik, že nám připadá, že jsme za těch pár krátkých let prožili celý život. Tři alba, dvě světová turné, miliony vzpomínek. Doufejme, že vám tahle knížka ukáže aspoň náznak toho, co jsme si mysleli a co jsme cítili, když jsme ten život žili, a samozřejmě taky kousek toho, co jste v tom úžasném příběhu znamenali vy.

Tak tohle jsme my.



UŽ JSME TO ŘEKLI
MILIONKRÁT,
ALE UPŘÍMNĚ

✓
DĚKUJEME

HAPPY,
LIAM,
LOUIS,
NIALL,
ZAVN
XXX

